

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt.	Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Nagy László. Segéd-szerkesztő: Hulimka Sándor.	SZERKESZTŐSÉG: Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál, hová a kéziratok, Kiadóhivatal: városzás, főjegyzői iroda, hová az előfizetések és hirdetések küldendők. Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.
--	--	--

II.

Sz.-Somlyó, július 6. 1886.

„Concordia res parvae crescunt, discordia maximae — dilabuntur.“ — Hol van az az erő, mely összetartson minket, hogy virágzásba hozzuk az ős Magura tövében szebb s dicső napokat látott városunkat? Hogy virágozzék és fejlődjék az idők folyamával nagyra és nagyobbra! Ott a válasz az első sorban: „Egyetértéssel.“ „Egyesült erővel!“ Nagy tettekre e kettő közül csak egy szükséges: erős akarat vagy erős szeretet. E két hatalom előtt földi létünkben nincsen lehetetlenség. A következetes, szilárd, kitartó akarat ép úgy vezet sikerre mindig, mint az ügy iránti erős, folyton lángoló szeretet. Ezekkel kell bírunk, ezeket kell ápolnunk folyton, hogy céljainkat megvalósíthassuk.

De hogyan fejleszszük, hogyan teremtsük meg a kölesönös, az ügyek iránti közös szeretetet a mi társadalmunkban, melynek kasztja van? Ez volna közös feladatunk, mint első cikkünkben erre rá is mutattunk. Nekünk, mivel kevesen vagyunk, okvetlen „egy“ társadalmat kell képeznünk, hogy boldogulhasunk „mindnyájan.“ Vagy pedig, minek magyarázatába belebocsátkozni nem akarok, oly kasztot képezni, mely a legszigorubb korlátok által különítse el a „munkásokat munkáikkal együtt.“ De „Salus reipublicae suprema lex!“ Maradjunk az elsőnél. Teremtünk kell egy társadalmat, mely olyan képet adjon kicsinyben, mint a leműlatott gymnasiumi majális. „Együtt mind.“ Csak két korlátot kell lerontanunk. És a 19-ik század végén, csoda, hogy e korlátok még fenállanak. Ha ezek megszűnnek, nem kell félnünk

többé „visszavonulástól“, „aprehensiótól.“ E két korlát, mely társadalmunkat két részre osztja s a közös munkát, közös sikert gátolja a különválás „a thoro et mensa.“ A polgári házasság behozatala — mi csak idő kérdése már — bizonynyal le fog rontani minden korlátot, mely kasztokká alakította eddig a társadalmat. Csak az a kérdés, hogy reánk nézve ez a bekövetkező idő, az az „egy akol egy pásztor“ nem leszen-e késő. Ha vallásunk az „igaz szeretet“ s fegyverünk az „erős akarat“, bizonynyal nem. De addig megtehetnénk azt, mi hatalmunkban van s ez ama mondat másik részét illeti. Szüntessük meg az elválás második részét bár, mely tiltja a „közös asztalt.“

Városunk lakosainak harminc százaléka — ha nem tévedek — ő vallású a mózesiek között. Azt hiszem ezredéves vallásuk azon a fokon s abban a változatlan állapotban van összes dogmáival s rituáival együtt, mint midőn azt Mózes bölcsen megalkotta. Mert, hogy ő népének legnagyobb bölseje volt, abban a „jártasok“ leginkább nem kételkednek. Az ő vallási tilalma meg akarta menteni népét politikailag, hogy „egész“ maradjon, — és közegészségi intézkedéseiben megelőzött minden más nemzetet. A nagy férfiú egy személyben államférfiú, bölcsész, pap és orvos volt. Törvényei hü képét mutatják annak a nagy szellemnek, melyhez hasonlót kora nem mutatott fel. Ám ő nem a 19-ik század számára alkotta azonban törvényeinek egy részét. Ma már „egyptomi elpuhulástól“ hasztalanul félténénk az utódokat. „Nagyralátó“ világalomnak nyakára lép egy forradalom s századok tervelt munkáját tönkre teszi egy napi hare. Közegészségi rendészetünk megóv a trichinek s taeniáktól s mértékletességünk a gyomorhuruttól s ha

ünnepnapon egy „dragaderosz“ füstölög ajkaink között, ez új találmány inkább egészségre válik. Századokon át megváltozott társadalmi viszonyaink között nincsen ok, hogy be legyen ékelve az a folytonos elválás, mely emancipált polgártársainknak megtiltja egy asztal mellé ülni velünk. Részökről ezzel kell kezdeni az emancipatiót. És akkor nem lesz „aprehensio.“

Vegyük csak fel, példa gyanánt, a mi kis társadalmunkat. Méltó aprehensiot szült az nem egyszer, hogy izraelita polgártársaink nem vesznek részt közös ünnepélyeinken. Nevezetesen nem járnak egyáltalában műkedvelői előadásokra, táncestélyekre stb. Hallottuk magyarázatát is. T. i. nincs „kóser konyha.“ És azért nem jöttek oda sem, hol erre nem volt szükség. — Megtörtént aztán az is, hogy állítottak fel „kóser asztalt“ és a köré csoportosultak. Hogy ez utóbbi ne lett volna feltűnő egy kis társadalomban s ne adott volna okot a dolog feszegetésére s megjegyzésekre: azt kívánni is lehetetlenség. Mert ha nem halljuk és nem látjuk, hát elfeledjük, de ha emancipált polgártársaink eszünkbe juttatják, hogy „tisztátalannak“ tartják azt, mihez a mi kezünk ért — — — akkor sajnáljuk haladásunkat a korral s azt, hogy kimondottuk ama eszményi jelszót: „Egyenlőség, testvériség!“ Pedig ezt abban a reményben tettük, hogy a század intő szavát meghallani és megérteni fogják.

De ez is csak idő kérdése. A „neologok“ serege egyre nő s midőn elérendi a nyolcvanát a százból, az „antisemitizmus“ csak a történelemé lesz már.

Csakhogy akkor, midőn lesz majd: „Egy akol, melynek „nem kell“ pásztor!“ nem leszen-e késő nekünk az ébredés, a mun-

TÁRCZA.

DAL EGY DALHOZ.

Szállj, szállj kis dal és bűvös szárnyidon,
Vidd el hozzá lelkemnek szózatát,
Virági közt a kertben jár, tudom —
Sugd meg neki szivem bubánatát.

Mondd, oh, mondd meg, hogy az a lenge szél,
Mely ott enyelg fűrtivel csendesen,
S a bokrok közt halkán suttog, beszél,
Egy eltévedt sohajtásom nekem.

A harmat, mely rezeget virágain
Elhullajtott könyei szememnek,
S az illat mely felröppen szárnyain
Imádsága örök szerelmemnek . . .

A rózsá, mit leszakajtvá elvet
Játszian: — oh, a rózsá én vagyok . . .
Nem panaszlom fájdalmam senkinek —
Elhervadtam; — mosolygva meghalok...
(N.-Várad.)

Hamvai Sándor.

Bederki Muskotály Pál.

Az ő pipája is kialudott. A halál épen akkor ütötte torkára a hosszú pipaszárát, mikor a tűzszerszámot elővette, hogy kiciziholjon. Még az is orvul támadta meg; nem merészelt nyíltan szembe szál-

lani azzal a hatalmas emberrel. Hátul került s egyszerre megrohanva földre teperte.

Összeesett egy nagy gombolyagba a mindszeri határon, mikor épen uthan volt felénk valami finom ákosai dohánynyal.

Szegény! még az ősszel megígérte, hogy az idén felkeres bennünket — ha él, s ime nem válhatta be a szavát. A milyen sokat adott a kimondott szóra, bizonyosan nem fog nyugodtan pihenni a sirban, hogy ez ígéretét nem válthatta be!

Három megyében ismerték ő kelmét, mint leg-híresebb dohánycsempész. A nevét is e foglalkozásból nyerte s arra olyan büszke volt, mint recze-kereszturi Paposi Péter a predikatumara. [Péter bácsi azt tartotta, hogy a paposi név mindig parasztnak marad, csak a prédikátum nemes.]

Muskotály Pált már hiába várjuk; ő ott szivja most a szűz magyar dohányt szent Péterrel, a menyország valamelyik utszéi csárdájában. Ott ugy sincsenek finánczok: legalább ő abban a hitben ment oda. Ma már csak emléke kóvályog közöttünk. Mikor nagy füstkarikákat eresztünk az öreg tajték pipából, a Muskotály bácsi alakja hol egyik, hol másik szögletben kibontakozik a füst fellegből, a mint debreczeni makra pipájában megnyomja hüvelykujjával a tüzet s öblös orrlyukain bokros füstgomolyokat ereszt . . .

Egész meséket beszélnek az öreg életéből s kiváló találékonysággal kieszelt csinjai, mindig jó adomák lesznek a pipázó honfiak előtt.

Egy párt én is elmondok az öregről, hadd kaczagjanak rajta urambátyámék oda haza a meleg szobában.

— Hol a pipa! Gyujsunk rá előbb! . . .

Muskotály Pál, fiatalabb korában mikor még

szegény ember volt, csak a hátán hordozta a dohányt. Külön e célra készült zsákja volt, melynek külső fele apró dudorodásokat mutatott, mintha dióval lenne megrakva. Ezt aztán finom kockára vágott dohánynyal töltötte meg s bátran indult azzal házalásra, sokszor a harmadik megyébe is.

Ha valami gyanus emberrel találkozott, még ő szólította meg:

— Uram, nem tetszik egy kis vékony héjú diót venni?

— De bizony veszek; mutassa meg milyen?

Letette a zsákot s kioldotta a száját.

— Ilyen ni . . .

— Mennyiért adja vékáját?

— Csakugyan komoly szándéka van az urnak diót vásárolni?

— Igen.

— Akkor jöjjön az ur Ákosra; mert ezt a mindszeri árendás vette meg. S azzal tovább állott . . .

Egy szatmári vendéglős rendes „kuncsaftja“ volt. Egy alkalommal, korán reggel bekopogtatott hozzá s finom muskotály dohánynyal telt zsákot letette a vendéglős egyik szegletébe.

— Jöjjön el kend később — szólott a vendéglős — akkor majd megalkuszunk. Most nincs időm.

Muskotály ott hagyván a zsákot, eltávozott. Később mikor visszatért, a fogadó már tele volt vendégekkel. Mikor beállított üres kézzel az ivószobába, tizen is megszólították egyszerre:

— Itt van Muskotály bácsi? . . . Mit hozott?

— Csak így üresen jöttem a vásárra. Nem igen jól megy most a kereskedés. Felelt közönyösen s intett a vendéglősnek, hogy négyszem közt óhajtana vele beszélni.

ka megkezdése? — Az idő halad, — a félig ledőlt fában szű lakik, mely megőrli azt, ha még idején vissza nem állítjuk helyére. — E korlátoknak nem szabad léteznie a 19-ik század végén. Előbb a könnyebbnek, a hozzáférhetőbbnek kell elmúlni, hogy a tetterőket közelebb hozza egymáshoz . . . a második önmagától esni fog. Így lehet majd küzdeni vállvetve, testvériesen, egyetértéssel a közjóra, mely mindnyájunké, egyenként és összesen.

Ugy legyen!

P r.

Mi ujság a vármegyén?

Junius 28-án tartott megyebizottsági közgyűlésen nagy megütközést keltett az alispán bejelentése, miszerint Jeney István kir. mérnök Zilahról el- és Árva vármegyébe áthelyeztetett. Lázár Ferenc megyebizotts. tag indítványára a közmunka és közl. minister az áthelyezés visszavonására következő határozattal kéretett fel: „eltekintve attól, hogy megyei alispánunk felvilágosító bejelentése szerint az indítványozott felirat általa elnöki uton már megtétetett; azonban az erre adott válasz szerint a szolgálati érdekekben történt áthelyezés föntartott, az előterjesztett indítványt nem csak azon rokonszenvnél fogva, melyben Jeney István kir. mérnök a törvényhatósági bizottság tagjai előtt áll, s mely nevezett iránt úgy kiváló szakképzettségénél, mint hivatali s társadalmi téren kifejtett tevékenységénél fogva általánosan nyilvánul; de főleg a hosszú éveken át közlekedési eszközeink korlátozott voltánál fogva elszigetelve állott Szilágymegye utáhalozatának kifejlesztése körül tanusított hasznos munkássága és ernyedetlen szorgalmára tekintettel a közgyűlés az indítványt általános lelkesedés között magáévá teszi, s ehhez képest a szép fejlődésnek indult utépítés ügyére nézve pótolhatlan vesztésnek tekinthető ezen áthelyezés visszavételével Jeney István kir. mérnöknek jelenlegi állomásában továbbra is meghagyása iránt a m. kir. közmunka és közlekedési ministert fölkérni határozta.”

A szilágycsehi szolgabírói segédi állomásra Nagy Gyula és Galló Imre közigazgatási joggyakornokok pályáztak. Megválasztatott felkiáltás után Nagy Gyula.

Az utfentartási költségelirányzat a közm. és közl. minister által megtartatni rendelt újabb tárgyalás után 102,212 frt 81 kr. bevétellel és ugyanannyi kiadással megállapítván, fölterjesztetni rendeltetett.

Vasutunk törzsrészvényei vásárlására a megyebeli összes községek és Sz. Somlyó város által felajánlatott 123,680 frt, melyből 10 év alatt készpénzben befizetendő lenne 61,870 frt, állam-kölcsön kötvények átengedése útján 60,810 frt. Ezen ajánlatok jóváhagyás végett a belügyministerhez fölterjesztetnek.

Nem tudtak megalkudni.

Muskotály nagyon megkérte az árát a jó szűz dohányynak.

— Nem lopott jószág ez uram; igaz keresetem . . .

A vendéglős, kiben ez alkalommal sajátságosan a jó honpolgár szólott meg, gyorsan és titokban üzent a pénzügyi bizottságnak, hogy jó fogást tehetnek, ha gyorsan felkeresik a vendéglőt. A biztos ur csakhamar bekopogtatott két legényével a vendéglőbe.

Mindenki összerezzen. A sallangos zacskók egymásután eltűntek az asztalról s elrejtőzködtek a prémes bekecsékbe.

— Szegény Muskotály bácsi — gondolták a mulatozók — most megfogtad az ördögöt.

Muskotály pedig hideg közönnnyel ült a szögletben levő zsákon s tarisznyájából nyugodtan falatozott.

— Min ül kend? Rivalt rá a biztos.

— Sohse tudom én kérem alásan . . .

— Nem tudja?

— Nem én ha felakasztnak sem.

— De hiszen kend dohánynyal jött ide!

— Én? . . . Dohánnyal? . . . Még a pipámat is elvesztettem a gencsi határban.

— Vendéglős ur, mi van abban a zsákban?

— Dohány van kérem; Muskotály hozta ide, hogy vegyem meg.

— Hallotta ezt?

— Mit kérem szépen?

— Hogy ide dohányt hozott eladni?

— Itt vannak ezek a becsületes emberek, a kik látták, hogy üresen jöttem. Tessék megkérdezni őket, ha nekem nem hisz.

— Igaz! Igaz! Hangzott egyszerre tíz ajakról. Mi megesküszünk, hogy üresen jött ide . . .

A vendéglős kezdte kellemetlenül érezni magát s zavarában azt sem tudta mit csináljon.

Megei főszámvevő mellé egy alszámvevői állomás rendszeresített s javadalmazásul 600 frt fizetés és 120 frt lakpénz állapított meg. Mint-hogy azonban az új állomást sokkal könnyebb volt rendszeresíteni s fizetését megállapítani, mint a fizetés fedezésére alapot találni, ezen kérdés felett nem kis vita folyt le. Az állandó választmány a zilahai szolgabíróság melletti joggyakornoki és egy központi joggyakornoki állomást javasolt beszűntetni s az így megtakarított összegből kívánta fedezni az új állomásra szükséges fizetést.

A gyűlésen jelen volt szolgabírák hatalmasan érveltek az ellen, hogy tőlük a joggyakornok elvételessék s valjuk meg az igazat, a szolgabírák álláspontja nagyon könnyen volt védhető, mert a közszolgálat aligha többet nem veszít azzal, ha a szbírótól elvonják a joggyakornokot, mint a megnyit nyer az új alszámvevői állomás felállítását. Vajjon nem lehetett volna e bajon egy kis alaposabb tanulmányozással aként segíteni, hogy a községi számadások elkészítésére határozott formulárék nyomattak volna, a melyektől eltérni a községeknek ne engedtetett volna meg. Ha a községi s más számadások is egyöntetűek, szabályszerűek lennének, a számvevői munka felére apadna s nem lenne szükség minduntalan újabb és újabb állomásokra.

A határozat az lett, hogy a tasnádi járás szolgabíróságánál rendszeresített és a központi egyik joggyakornoki állomás beszűntetett s az így nyert „megtakarításból” fog fizettetni az alszámvevőt.

Kiváncsiak vagyunk reá, hogy akkor, midőn a törvény a közigazgatási tisztviselők qualificatiójához a joggyakornokságot megkívánja, megfogja-e a belügyminister erősíteni ezen határozatot, mely megyénkben a közigazgatási joggyakornoki állomásokat most is csekély számáról még lejjebb apasztja s szándékosan lehetetlenné kívánja tenni, hogy a megyei fiatalóság nálunk közigazgatási pályán előhaladhasson.

Az még csak megjárja, mert ezen kevés ember töri a fejt, legfeljebb a tasnádi szolgabíró mérgeződik, hogy nem kap ismét egy joggyakornokot, de a mit a kutyákkal elkövet a tekintetes vármegye az. már mégis kegyetlenség.

Mert az ezen gyűlésen elfogadott s jóváhagyás végett felterjesztett „ebtartási szabályrendelet”-nek, mely szerint 1887. évi január 1-ső napjától kezdve kedvtelésből tartott kutyákért 4 frt, vadász kutyákért 2 frt, házörző kutyákért Zilahon 2 frt, Sz. Somlyón 1 frt, a községekben 50 kr fizetendő és csakis a nyájörző kutyák lesznek adómentesek, előreláthatólag sok kutyahalál, még több kellemetlenség lesz a vége. Bizony a vadász kutyákat felmenthették volna. Avagy nem elég egy vadász jegyért 10 frt, fegyveradóért 2 frt, a vadászterületért ismét legkevesebb 4—5 frt. még a kutyákért is fizetni kelljen. Pedig a szabályrendelet készítői kö-

— Hát kérem csak tréfa volt az egész. Nem hozott biz ide Muskotály semmit . . .

Hanem a tréfának komoly vége lett. A vendéglős ur néhány hét múlva hetvennyolcz forinttal szaporította a kincstári vagyont. Jó honpolgár volt, szívesen fizette ki a büntetést s mikor boszantották az esettel, azt felelte:

— A Muskotály hunczfutsága megért annyit testvérek közt is . . .

De még különbséget csinált az öregnek, a mit ez eset után után pár évre, a békási pénzügyi bizottság tett. Ebben az időben már kocsival járt. Jó három ló vonta az erős érmelléki szekeret a diósi bércezen. A sallangos szerszámokon csak úgy csilingelt a sok csegettyű és az ostor keményen pattogott a bakon a Muskotály kezében. Mintha csak lakodalomra indult volna . . .

— Hadd hallják merre járok — szokta mondani — a becsületes ember még a nyakára is harangot köthet . . .

De biz ez egyszer megcsípték az öregert. Két pénzügyi utját állta a mikor éppen leereszkedett a diósi bércezen.

Szó nélkül megadta magát. Soha sem állt el-lent; az volt az elve, hogy a hol az ész nem segít, ott mit sem ér a bot.

Beültették az öregert hátul a kocsiába és a pénzügyi bizottság hajtották a lovakat, nehogy Muskotály még beleborítsa őket valami nyaktörő árokba.

Az uton nagyokat ittak minden csárdánál. A „kontrabant” majd kifizeti a kontót.

Szegény Muskotály, szó nélkül nézte miként mulatnak az ő zsebére; csak akkor nyitotta fel száját egy-egy zok szóra, mikor a Sargát ütötték s nem a Fánit.

— Ne bántsák azt a lovat, huz az szegény anélkül is annyit, hogy majd megszakad; inkább a másikat nógassák . . . Látszik, hogy még a szép apjoknak sem volt ló a kezén . . .

zött nem egy van, kinek kedvesek gyümölcsfái s nem szereti, ha a nyulak pusztítják és nem ritkák a panaszok a rókák, farkasok, vaddisznók elszaporodásáról, általok tett tetemes károkról. Ha már most a vadászkutyák ellen irtó háborút indítunk, a mit a réven megnyerni igyekezzünk, kétszeresen fogjuk elveszíteni a vámon.

Tessék elhinni, hogy ha vidékünkön a ragadozó vadak még inkább elszaporodnak, abból csakugyan kutya egy állapot lesz.

Gyógynövényeink.

Gazdasági terményeink évről évre mind nyomottabb ár mellett értékesíthetők, — míg a civilizatio követelte általános magasabb igények az évi kiadások apasztását alig engedik meg, — ha fokozott igényeknek megfelelő nagyobb jövedelmet elérni akarunk, több oly gazdasági mellék iparágat és jövedelem forrást sem lehet mellőznünk, melyek ez előtt a kedvezőbb viszonyok között kevésbé voltak figyelemre méltók.

Ilyen gazdasági mellékjövödelmet nyújtanak a földjeinken tenyésző gyógynövények, a melyek a gazdasági növényeink fejlődésére egy felől mint gyomok károsak, másfelől, mint gyógynövények nem megvetendő mellékjövödelmet nyújtanának.

A vadon termő gyógynövények értékesítésére gátlólag hatott azon körülmény, miszerint, gyfelől nem ismerte a gazda közönség, hogy azon számtalan vadon tenyésző különböző növény közül, melyek szántóföldjeinket kerteinket ellepik, melyek azok a melyek, mint gyógynövények értékesíthetők lennének, avagy ha ismerte is nem volt biztos azok összeszedésére fordított fáradaága eredményéről a mennyiben nem volt tájékozva az iránt, hogy azokat hol és minő árban értékesítheti.

Ezen bajon segitendő közöljük Szávost Alphons terményüzletének ide vonatkozó felhívását, melyből úgy az értékesíthető növények minőségéről, mint az elérhető árakról is tájékozás szereshető. A felhívás így szól: Mélyen tisztelt Gazdaközönség!

A nyomasztó közgazdasági és értékesési viszonyokból eredő helyzet arra inti a mezőgazdasággal foglalkozókat, hogy az oly kisebb gazdasági bevételekre is kiterjesszék figyelmüket, melyek eddig teljesen el lettek hanyagolva, — a többek között:

Ilyen a vadon termő gyógynövények és gyökerek gyűjtése!

Ezen tiszteletteljes figyelmeztetéssel kapcsolatosan azt is felemlitem, hogy abbéli igyekezetemet a gazdaközönségnek használni csak akkor érhetem el, ha a termelő részéről is némi előzékenység által lesznek támogatva és egy-két kísérlet nem bágyasztja el összműködésünket.

Gondoskodtam tehát oly összeköttetésekről, hogy ilyen megpenészedés nélkül száritott növények értékesítésére piacot teremtsék és kérem, méltóztassék a tulaj-

Nagy zenebonával érkeztek meg Békásra a pénzügyi bizottság épületébe.

— Menjen be kend — szólott az egyik pénzügyi Muskotálynak — s hívja ki a biztos urat . . .

— Hát bemegyek ha muszály . . .

Kopogtatott a hivatal nagy gyöngyszín ajtaján s beállított rettenetes panaszos képpel az irodába. (A panaszos rendesen más ábrázatot visel, mint a panaszlott.)

— A tekintetes biztos urhoz van szerencsém?

— Igen, én vagyok . . . Felelt zordonan a biztos.

— Két pénzügyi urat hoztam ide Diósról. [És itt megköszöri a torkát.] Megfogadtak négy pengő forintért, hogy szállítsam haza őket s most már nem akarnak kifizetni . . .

— De hát hogy volt az alku?

— Ugy volt, hogy itthon fizetnek ki . . . Hanem, követem alásan, olyan részek voltak, hogy azt se tudták, fiuk-e vagy leányok? Elhoztam őket, nehogy valami szégyent szerezzenek, tele fővel, a királyi hivatalnak . . .

— Hm! Semmire való! . . . Dűnnyögött a biztos . . . Itt a négy forint jó ember s most elmehe . . .

— Az Isten maradjon a tekintetes urral! . . .

De a pénzügyi bizottság kik még mind a szekeret őrizték, nem engedték el az öregert. Kihívták a biztost, hogy tulajdonképpen nem úgy áll a dolog, a mint Muskotály előadta. A szekér tele van csempészett dohánynyal . . .

— Az én szekeremen egy pipa dohányt sem kap uram. Szólott az öreg nyugodt, hideg vérral a biztososnak.

— De ott van ám; tessék csak fölemelni azt a gyékényt. Biztatta az egyik pénzügyi a biztost.

A biztos szót fogadott s félre lebbentette a szekér gyékénytakaróját . . .

oldali jegyzéket, mely a folyamatban levő árakat minőség szerint előtünteti, átnézve velem tudatni.
Tenyésznek-e önnél ilyen növények s ha igen — milyenek?

Mily mennyiségben volnának gyűjthetők?
Valamint: tekintetbe véve azon megdönthetlen igazságot, hogy ezentul a gazdának nevezetessel nagyobbodott fáradsága mellett kisebb jövedelemmel kell beérni — kérem jelzett czikkekből száritott utatókat — esetleges árkövetelményével czégemhez juttatni.

Biztosság kedvéért idejegyezem a magyar és német elnevezéseken kívül a helyes botanicus neveket is, mert könnyen megtörténik, hogy a növény vidékén csak egyik vagy másik néven ismeretes.

Tisztelettel Szávoszt Alphons, Budapest, V. kerület, Arany János-utca II. szám.

Elérhető árak:

Székfűvirág		
Flores Chamomillae	}	20—30 forintig.
Camillen-Blüthe		
Nadragulya gyökér		
Radix Beladonnae	}	30—34 "
Tollkirsche (Aropa Belladonnae Wurzel)		
Nadragulya levél		
Folia Belladonnae	}	15—25 "
Tollkirsch-Kraut		
Beléndek mag		
Semina Hyoscyamos niger	}	35—40 "
Bilsenkraut-Samen		
Beléndek levél		
Folia Hyoscyanii	}	15—25 "
Bilsenkraut		
Maszlag vagy Csudafa mag és levél		
Datura Stramonium	}	10—12 "
Stechapfel-Same und Blätter		
Hársfa virág		
Flores Tiliae	}	25—30 "
Lindenblüthe		
Fekete mályvavirág		
Flores Althaea rosea nigrae	}	héjjazott 120—130 "
vagy fl. m. arboreae		
Schwarze Malve o. Schwarzpappel		
Pipacs virág	}	70—80 "
Flores Papaver Rhoeados		
Rothe Klatschrose Blüthe		
Bodza virág	}	20—25 "
Flores Sambuci		
Hollunderblüthe (gelb)		
Bodzabogyó	}	18—22 "
Baccae Sambuci		
Hollunderbeeren		
Alkana gyökér	}	15—20 "
Radix Alkanae tinctoriae		
Alkana-Wurzel		
Anyaróz	}	60—70 "
Secale cornutum		
Mutterkorn		
Fehér és fekete mustármag	}	— — — "
Semina sinapis albae et nigrae		
Weisse und schwarze Senfsamen		
Bengebogyó	}	20—25 "
Baccae spinaservinae		
Kreuzbeere (grüne)		

Nem lesz felesleges megjegyezni, miszerint a szedésnél különösen ügyelni kell arra, hogy a gyűjtés minden idegen növénytől menten tisztán történjék, vagyis levelek közé szárát, vagy virág közé levelet keverni nem kell, mert ez által értékéből sokat veszítene. Pipacs virág gyűjtésénél pusztán csak a virág levelek, szirmok szedessenek nem pedig a mag a tokkal együttesen. Kezelése olyan formán történik, hogy a leszedett

A szekér teljesen üres volt, csak itt-ott mozdult meg a kasban egy-egy széna szál.

— No, kérem — szólott most Muskotály — ilyenek ezek az urak: most még a tekintetes urat is bolonddák akarják tenni . . . Ugy látszik most is tele van a fejök s csak a nyelvökkel gondolkoznak. A két fináncz kövé meredve állott a szekér mellett.

— Menjenek be semmirevalók s aludják ki magokat!

. . . Muskotály pedig felült a szekérre, közzé cserdített a fiatal csikóknak s úgy elrepült, mintha ott se lett volna.

— Csak valami jóra való magyar ember kezébe jutott volna az a finom ákosi dohány! (A mit ő még a diósi határon kiszórt a szekér derekából.) Mondá mikor megszabadult.

Szegény Muskotály! . . .

Mikor meghalt, az egész falu megsiratta s a kántor érzékenyen bucsuztatta el:

„ . . . Bederki Pál uram is meghalt immáron, Pedig még élve volt a kétí vásáron! ” . . .

A sírfájára egy pipát és egy zacskót véstek s az alá írták az epitáfiumot:

„Itt nyugszik Bederki Muskotály Pál a ki-Nek az volt hibája, Hogy nagy volt pipája, Hosszu volt a szára, Bement a torkára — S ez lett végórája ” . . .

Boér Miklós.

növények árnyékos, száraz, szellős helyen ponyvára, gyékényre, vagy rostákra vékonyon szétterítettnek és naponta több ízben gondosan megforgattatnak, hogy meg ne penészedjenek.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál
Böölöni Sándor
gazd. egyll. titkár.

Egy kálvinista pap 50 éves jubileuma.

A tudósok kiszámították, hogy az ember élete átlag 20—30 évre tehető. Tény az, hogy az embereknek több felénél nem éri el az 50 esztendő. Az is elvitázhatatlan tény, hogy az ev. ref. vallásu papok csak kivételesen érik el a megígért 70, avagy 80 esztendő.

A Szilágymegyével határos Kolozsmegye ev. ref. vallásu lakóinak esperese, sz. lonai pap Nt. Szakács István ur megérte 74-ik évét s ezzel együtt mint pap visszatekinthet 50 esztendőre.

Az egyházmegye megragadta az alkalmat és az 50-ik évfordulót f. hó 4-én ünneppe szentelte fel.

Nem jellemezte ez ünnepélyt külső fény, hanem az a közvetlenség, a mely jellemzi a protestáns életet — megfényszerítette az elméket, felmelegítette a szíveket.

Reggel fél 10 órakor érkezett Kolozsvárról főtiszt. Szász Domokos püspök és kísérete, kiket a faluvégén diadalkapu, zene és harangzugás és egyszerű szívből jött üdvözlés fogadott. A papi háznál Ignác Károly e. m. főjegyző mondott emelkedett hangú isten hozottat s mindezen üdvözlésekre a mi püspökünk tőle megszokott ékes szólással s magvas tartalommal válaszolt.

Alig múlt el a harangok ércnyelve s az összes papság és vendégsereg élén a püspökkel és jubilánsal a templomba vonultak. A gyülekezet éneke után Szász Domokos püspök emelkedett fel a szószékbe s emelte magával az összes hallgatóságot Istenhez, a kitől áldást kért a gyülekezetre s különösen az ünnepelt férfiura és családjára. Ezután Valler József mákói pap ment fel a szószékre és ecsetelve a protestáns pap állását egyháza, családja s a társadalommal szemben — kimutatta egyszerű — keresetlen szavakkal, de oly melegen, hogy mindenkit meggyőzött, hogy a papnak hitben, szóban és cselekedetben példányképiül kell szolgálni s végül rámutatva a Jákób által álmában látott létrára, felhívta az ünnepeltet, hogy ő is emeljen oltárt istennek e feledhetlen emlékű napon.

Ezen felhívás és közbeeső ének után a jubiláló Szakács István esperes lépett a szószékre s egy rövid visszapillantást vetve 50 éves papi életére reszkető ajakkal s meleg szívvel mondott hálát az ég urának a szokatlan megtartatásért. Az egyszerű, de minden részében emelkedett hangulatu ünnepélyt bezárta a püspöknek a templom hajójában a jubilánsra adott főpásztori áldása, mely alkalomból a maga és paptársai nevében azon apostoli kijelentéssel: „aranyam és ezüstöm nincs nekem” — átnyújtott egy szép bibliát emlékül a jubilánsnak.

Szép volt a 30—35, egyszerű fekete palástba burkolt pap körül ölelve az áldásra nyújtott főpásztori kéz alatt meghajló öreg esperes és felemelő az áldás elhangzása után felzengő legszebb ének:

„Te benned biztunk eleitől fogva!”

És ez után elvonult a vendégség díszes koszuja az e czélra készült sátor alá, hol izletes és gazdag ebéd s szívvidámító italok várták. Lapunk szűk tere nem engedi, hogy erről bővebben szóljunk — csak azt jegyezzük meg, hogy a pohárköszöntők sorát főt. Szász Domokos ur kezdte meg — éltetve a jubilánst, — majd Szász Gerő köszöntötte a jubiláns nevét, mint 50 év óta jó és balszerencsében osztozó társát, — ezután gróf Eszterházi Kálmán vette át a szót s kívánt hosszú életet Szász Domokos erdélyi ref. püspöknek, Biró János kir. ügyész az erdélyi ref. államgondnoki kart s köztük br. Kemény Gábort éltette, — Nagy László sz. szolnoki esperes üdvözölte az erdélyi ref. püspökségnek a Királyhágó fele végvárát, a jubiláns büszkeségét, s küzdő táborát a kolozs-kalotai egyházmegyét, — dr. Szász Béla az ünnepélyen részt vett más vallásfelekezetiek képviselőiért emelt poharat. És ez volt — ha jól emlékszünk — az utolsó hivatalos pohár, de megeredt ám azután a szónak árja és hangzott mig az esthajnal bakacsinba vonta az eget s a földet. Ekkor a vendégek egyik része bevonult a barátságos s annyi vig napot látott papi házba, a többi pedig elvonult hivatása mezejére, hozván magával egy szép nap emlékét!

És most mi is azt kívánjuk ezen egyszerű és szép ünnep hőseinek, hogy ép erőben érje el gyémánt örömmünnepét! Senior.

Heti szemle.

Kelet-Ruméliának és Bulgáriának országgyűlése összejött s e két tartomány képviselői együtt tanácskoztak. Üdvözlő feliratok terjesztettek Sándor bolgár fejedelemhez, mint hős vezérhez. A bolgár

hadsereg kitűnőségét és a fejedelmi jeles fővezér működését dicsőítették. Az oroszpart — mivel kisebbségben volt — e gyűlésben elhallgatott. Ámbár az oroszok mind haragusznak a bolgár fejedelemre s költséget sem kímélnek csakhogy ellenzéklet teremthessenek. De Sándor fejedelem elég erősen áll s Európában is hatalmas támaszai vannak.

Nikita montenegrói fejedelmet Bécsbe nagyon hidegen fogadták, a király rövid ideig beszélt vele. Sokféle versio kering e hideg fogadtatásról, némelyek szerint tán azért, hogy Albrecht főerczegr Boszniában történt körutja alkalmával háromszor lőttek s gyanítják, hogy e dologban a montenegrói tartomány is hibás. Mások szerint Oroszországból sok fegyver és pénz érkezett Montenegroba, a mi új foglalási terveket gyaníttat.

Az angol parlament feloszlattott, mert az Irland önkormányzatára nézve beadott törvényjavaslatokat a többség nem pártolta. Most nagy erőfeszítéssel folynak a választások. A legtekintélyesebb emberek utaznak városról-városra s beszédeket tartanak. — Gladstone s párthívei azt hangoztatják, hogy már századok óta Anglia erőszakoson bánt Irlanddal — innen a sok kellemetlenség. A conservatívek pedig határozottan állítják, hogy a birodalom egységét szavazná meg, ha bármelyik tartománynak akárminő autonómiát adnának, mert már félig elszakadnának az egységes birodalomtól s oppositíót képezhetnének, a mi a birodalom gyengülésére szolgáltatna alkalmat. Mindkét elvet hatalmas érvekkel támogatják. Pár hét múlva eldöntve lesz a választások által.

A székely művelődési és közgazdasági egyesület Maros-Vásárhelyen tartott nagygyűlése alkalmával kimondotta, hogy egyesülni akar az erdélyi közművelődési egyesülettel.

Különfélék.

Egressy Ákos ur a budapesti nemzeti színház elsőrendű tagja, folyó hó 16-án városunkban érkezik, s a műkedvelő társulat által előadandó „Vasgyáros” és a „Sainttropezi urnó” című drámában, mint vendég szerepelni fog. Midőn ezen kiváló érdeklélő bíró előadásokra a tisztelet közönség figyelmét már előre is felhívom, egyszersmind tudatom, hogy ezen két előadásra a jegyek műkedvelő társulati pénztárnok t. Virág Gyula urnál, ennek a városháznál levő hivatalos helyiségében, minden nap d. e. 8—12 óráig válthatók és felkérem a t. közönséget, miszerént az előjegyzett helyekről jó előre gondoskodni sziveskedjék, ne hogy azoknak eladása által zavarok és kellemetlenségek származzanak. Sz. Somlyón, 1886. évi július 6-án. Somogyi Kálmán a műkedvelő társulat igazgatója.

*Gymnasiumunk ügye. A városi képv. közgyűlésnek a minor rend főnökéhez intézett átirata folytán távirati uton lett a helybeli minorita rendű házfőnöke a rendfőnök által utasítva, hogy a gymnasium igazgatójával együtt azonnal jelentessék ki városunk polgármestere előtt, mikép az itteni gymnasiumra vonatkozó fölmondását fenntartva még a jövő 1886—87. tanévben rendi tanárokat ad a sz. somlyói gymnasiumhoz a megajánlott fizetés nagyobbítás mellett, de azon ohájának adott kifejezést, hogy a nyolcz év előtt kötött szerződés a következő tanév alatt a kölcsönös érdek szempontjából megújítandó. Ezek szerint az akadály el van hárítva és gymnasiumunkban a jövő tanévben is lesznek előadások, mely tanév alatt nagy valószínűséggel végleg el fog dőlni ezen gymnasium ügye. Megvagyunk győződve arról, hogy városunk képviselő testülete mindent el fog követni arra nézve, hogy ezen gymnasium nyilvánossági joggal ruházzák fel.

(S) Viszonválasz Gál János gondnok urnak a „Szilágysomlyó” f. évi 26. számában tett nyilatkozata kíváncsiságunkat kielégítette annyiban, hogy abból megtudtuk, mikép a kérdéses beteg felvétele hatósági intézkedés alapján tagadtatott meg általa. De nem nyughatunk meg a megyei hatóság intézkedésében, mert a válaszbán hivatolt 1876. évben 51,661. sz. a. kiadott belügyministeri rendelettel között szabályoznának 84. §-a így szól: „Az életveszélyben forgó betegek után felmerülő ápolási költségek megtérítésére nézve, a megyei kórház a közkórházhoz hasonló előnyben részesül: a bujakórosok ápolási költségei pedig ha a vagyontalanság beigazoltatik, az államkincstárból térítettnek meg, tekintet nélkül arra, hogy az ápolott magyarországi, a monarchia másik felébe való, avagy külföldi illetőségű-e.” Ezekből világosan kitűnik, hogy a felmerülő gyógyítási költségek miatt aggály nem lehet, mert azok behajthatlanság esetén az államkincstárból térítettnek meg s így a Sz. Somlyón levő megyei kórház jövőjét — ha abba oly betegek vétetnek fel, a milyenek ápolására ezen kórház alapítva van — veszély egyáltalában nem fenyegeti, de sőt kötelessége a hatóságnak szigoruan felügyelni arra, hogy minden ragályos betegségnek eleje vétesse.

* A helybeli rom. kath. hat osztályu leányiskola e tanévi zárvizsgálja június 30-án tartatott meg a délelőtti és délutáni órákban főtiszt. Trusza Lajos esperes plébános s kerületi tanfelügyelő, mint igazgató, városi számos képviselő, az isk. szék tagjai, a szülők és nagy számu tanügybarátok jelenlétében. A kitiűnően sikerült vizsgálatok után a szavazatokat a közönség nagylelkűségével fogadta. Ezután következett az iskolaszék és az igazgató ur adománnyából számos növendéknek kiűntetése, buzdító szavak kíséretében könyv és képtalakkal, jeles előmenetel és szorgalomért. Az ünnepet ének és az igazgató záróbeszéde fejezte be. Különösen elismerést és megemlítést érdemel — eltekintve a sok szép és csinos kézi munkáktól, melyek a közönséget kellemesen lepték meg — az első osztállynál az, hogy románajku növendékeknek a magyar nyelvben való képzésére a tanítónő nagy súlyt fektet. Nehéz a tanítónő működése, mert a mellett, hogy osztályonként a szükséges ismereteket is meg kell ezeknek adnia, a növendékeket a magyarnyelvre meg kell tanítnia. És mindezt buzgalommal teszi, a miért csak dicsőreteret érdemel. Az ez idei vizsgálatok eredménye fényes bizonyág e mellett; valamint az is, hogy a növendékeknek apraja nagyja egyaránt a legkielégítőbb és legzabatosabb feleleteket adta a vizsgálaton.

zót küldöttek. A legyezőre a francia írók és művészek egy-egy mondást jegyeztek vagy egy alakot festettek. A mondások közül megemlíthető Armand Gouzien eme mondata: „Egy budapesti párisi nőnek egy párisi magyar.“ E. Lockroy: „Kossuth egy földijének Garibaldit egy szerény katonája.“ G. E. Lebrasseur: „Távol a szemeknek, de közel a szívnek.“ A hírneves Coppée egy versszakot abból a költeményből, melyet itt léte alkalmával „Petőfihez“ czímmel írt. Colonel Lichtenstein: „Poharat emelek Magyarországra, arra az áldott földre, ahol valamennyi férfi vitéz és valamennyi hölgy szép.“ És még sokan szebbnél szebb mondásokat. A legyező igazi francia csinnal és izléssel készült.

Az alsó ausztriai iparegyesület 1888-ban Bécsben országos kiállítást rendez, a mi egyszersmind tüntetés lesz a király mellett, kinek is abban az évben lesz 40 éves uralkodói jubileuma. A kiállítást a viláckiállítás egykori rotundájában fogják rendezni.

A mi van az oláhnak, tótnak, németnek stb. az nagy valószínűséggel lesz a székelynek is, már t. i. vasutja. Udvarehely-megye alispánja egy értekezletet hívott össze, mely határozatilag kimondotta Héjasfalvától Gyimesig a vasut kiépítését. Ugron hírlapi téren is felszólalt már e vonal kiépítése érdekében.

A városligeti kiállítási műcsarnokban ohaítják Budavár visszavételének emlékére rendezni a történelmi kiállítást, és pedig úgy, hogy a fegyverek és a zászlók a falakra függesztessenek, az okmányok és térképek pedig üveg boríték alá helyeztessenek el.

A szerb-bolgár háborúnál semmi feljegyzésre méltó nem történt, a békekötés nagy valószínűséggel Bukarestben fog megtörténni.

Rezső trónörökös a pétervári akadémia tiszteletbeli tagjává választotta.

Vidéki levél.

Sarmaság, 1885. decz. 8.

Tekintetes szerkesztő ur!

A sarmasági tüzkárosultak részére — melyet még hírlapilag nem nyugtáztam — a következő kegyes adományok jöttek közvetlen hozzám:

1. Dóh községtől 94 liter buza.
2. Márkaszek községtől 127 liter rozs.
3. Borzás községtől 160 liter rozs.
4. Kraszna községtől 5 kektoliter buza.
5. Sz.-Szeg községtől 474 liter rozs.

A nagy- és kis-dobai ev. ref. egyház községtől tiszteletes Botka Károly ev. ref. lelkész ur szíves közreműködése által 9 frt 87 kr. Ugyanis:

I.

a) Nagy-dobai ev. ref. egyházban készpénz 3 frt 50 kr.

- b) 45 liter málé árából: 1 frt 23 kr.
- c) 30 liter elegybuza árából 1 frt 7 kr.

Összesen: 5 frt 80 kr.

II.

Kis-dobai ev. ref. egyházban:

- a) Készpénz: 1 frt — kr.
- b) 34 liter málé árából: 60 kr.
- c) 67 „ elegybuza árából 2 frt 35 kr.

Összesen: 4 frt 15 kr.

Mely tesz 10 frt 5 krt, ebből leítve a 18 kr posta költséget: marad a fennirt 9 frt 87 kr.

A fennirt összegeket azon utasítással vettem át, hogy „a nagy-dobai segélyből három negyed az egyház, egy negyed pedig a papi család részére; míg a kis-dobaiból négy ötöd az egyház, egy ötöd pedig a papi család részére osztandó ki.“

A kegyes adakozók fogadják forró köszönetem szíves közreműködésük és kegyes adományaikért. Ha mindenki csak egy porszemmel is járul a nagy műhöz: akkor is felépül az Ur temploma.

„ menekülök vele egy vagy két mért-földnyire. Ön utánam vágat, engem utolér, pisztolyainkkal egyet-kettőt a levegőbe lövünk. Ön a kis-asszonyt tőlem elragadja s vissza viszi őt atyjának. Most azonnal megváltozik az ön helyzete sir Ralph Ön nem egyszerű katona többé, nem is a szegény kalandor, ki a gazdag örökösnő után nyomárog, hanem egy hü barát, a leány hőselelkű megmentője s o'Brien lord vagy nagyon csalódnom kellene mondom, o'Brien lord önnek adja leányát, miss Dianát egy hőstettért, mely önnek valóban kevésbe került.“

Ralph néhány pillanatig gondolkozott. Az ajánlat ige csábító vala, de másrészt igazán restelt egy rablóval szövetkezni! Az emberek azonban gyakran nem igen válogatósak az eszközökben a cél elérésénél, főleg mikor mint itt, a cél oly nagy vonzerővel bír! A lord kiültá őt házából. A tervezett szöktetés merész vállalkozás volt, mely könnyen dugába is dőlhete; sikerülése esetében pedig az ugys ingerült apa haragját annál nagyobb mértékben vonja magára. Azonfelül szavát adta, hogy John Pokert el nem árulja. Tehát nem is volt képes megakadályozni a szándékolt rablást. Különben is miss Dianát csak apja vagyonának prizmáján nézte, s bizonyára belé nem szeret, ha a gazdag örökösnőt nem látja benne.

„Elfogadom ajánlatát!“ mondá végre, John Pokernek kezét nyújtva.

(Folyt. köv.)

Felkérem mindazon tisztelt községeknek, hol talán gabnanémiek lennének össze gyűjtve: méltóztassanak vagy elküldeni, vagy elküldésért engem értesíteni, hogy a végkiosztást egyszerre tehessem meg.

Csete György,
segélyezési b. elnök.

Különfélék.

* **Tisztelettel** felkérem azon előfizetőket kik a mult évről előfizetési díjjal hátrányban vannak, hogy tartozásaikat kiegyenlíteni. szíveskedjenek.

* **Fősorozás.** A fősorozás megyénkben a következő napokon fog megtartatni: Tasnádi járásban márczius hó 1, 2, 3, 4, 5 és 6-án. Polgári elnök megyei alispán esetleg megyei főjegyző, orvos dr. Szöllősi Máté tasnádi gyakorló orvos, — Sz.-Somlyó városszában: márczius hó 8-án. Polgári elnök megyei alispán esetleg megyei főjegyző, dr. Kopp Gyula sz.-somlyói járási orvos. — Sz.-somlyói járásban: márczius hó 9, 10, 11, 12 és 13-án, kraszna járásban: márczius hó 15, 16, és 17-én mindkét járásban polgári elnök Geneszy Sándor sz.-somlyói polgármester, orvos dr. Kopp Gyula sz.-somlyói járási orvos. — Zilah járásban: márczius hó 19, 20, 22, 23 és 24-én. Polgári elnök Seres Károly zilah polgármester, orvos dr. Berger János zilah gyakorló orvos, — Zilah városszában: márczius hó 26-án polgári elnök megyei alispán, esetleg megyei főjegyző, orvos dr. Berger János. — Sz.-cséhi járásban: márczius hó 29, 30, 31-én, ápril hó 1, 2 és 3-án, Zsibói járásban: ápril 5, 6, 7 és 8-án, mindkét járásban polgári elnök Wisky Zsigmond zilah járási szolgabíró, orvos dr. Berger János.

* **A mult számban** a helybeli kir. járásbíróshoz tett kérdésre — félreértések kikerülése czéljából — megjegyezni kívánom, miszerint az nem éríntheti az egész kir. bíróshoz nem egyedül engem és az általam intézett telekkönyvi ügyek állását, mivel a többi ügy osztály teendőivel folyamatban van; s egyedül a telekkönyvi ügyek azok, melyek elintézése és kezelése közül régibb hátralékokkal küzdöünk. Dobolyi István.

* **Eljegyzés.** Páskuj Birike kisasszonyt özv. Páskuj Gergelyné urnő s városunk egyik kedves és művelt leányát eljegyezte Duha Márton csucsa magán hivatalnok. — Boldogságot kívánunk a kötött frigyehez!

* **Hymen.** E hó 17-én tartotta esküvőjét Nits Péter kraszna fiatal mészáros borzasi Vincze Rozával. Áldás kísérelje szövegezőket!

* **Meghívás.** A sz.-somlyói önk. tüzoltó-egylet saját pénztára javára Szilágy-Somlyón, a színház termében 1886. évi február hó 6-ik napján, zártkörű tánczestélyt rendez. Belépti-díj személyenként 80 kr. — Családjegy 2 személyre 1 frt 50 kr. — Családjegy 3 személyre 2 frt. — Jegyek előre válthatók: Tegedy Márton és Zipfinger Péter urak üzlethelyiségeikben. — Felülfizetéseket köszönettel fogad és hírlapilag nyugtázza a rendezőség. Kezdeté 8 órakor.

* **Kraszna** az országos vásár f. hó 18 és 19-én tartatott meg. A rossz időjárás dacára nagy mennyiségű marha hajtatott fel. Az eladás és vevés igen élénk volt. Fájdalom a gazdák mély szomorúságára a lábas jószág ára nem emelkedett — de pénz kellett — innen van a nagy mennyiségű eladás. A belvásár jóformán semmit sem ért; eladó sok, vevő alig akadt.

* **Betörési kisérlet.** (2. 1886. ügyforgalmi szám.) A f. hó 18-án esteli 10 órakor, midőn — poetikusán szólva, — a hold teljes pompájában ragyogott, azzal a hírrel lepi meg érkező kis fia a Finger vendéglőjében időző Wallerstein Sámuel helybeli lakost, hogy valaki betörési szándékból fessegeti a kamara ajtaját. Az illető gyorsan haza sietve csakugyan megpillantott egy magas termetű (tehát már annyit tudunk, hogy a betörő ur „magas“) embert, a ki igen nagy lelki nyugalommal fessegette a kamara ajtót s egyáltalában nem engedte magát zavartatni az érkező házi gazda által s csak midőn ez megszólalt, hogy: „Adjátok ide csak azt a vasvillát“, — hagyta abba munkáját. „Majd adok én neked vasvillát, hogy“ (itt egy rémletes kifakadás következett,) szolt a munkájában megzavart betörő s azzal komótos, lassu léptekkel megindult s távozott. Merre? Hova? Azt bizony elfelejtették figyelemmel kísérni. — Ázsiai állapotok biz ezek; de már kezd megszokottá lenni. Hanem ha egy ilyen betörési eset végzetessé fog valni egy polgár, vagyis gyilkossággal fog végződni, akkor — kérdjük, — vajjon kit okoljunk érte: rendőrségünket? Hisz az most téli álmát alussza. Képviselő atyáinkat? Hisz azok mosni fogják kezeiket. Példátlan könnyelműség, példátlan lanyhaság!!!

* **Az ér-mindszenti** ev. ref. egyház javára folyó hó 9-én sikerült tánczmulatságot rendeztek: tek. Balási Pálné, Török Ferenczné és Adi Lőrinczné urnők. A rossz idő, rossz ut és árvizek dacára a szomszéd községekből szép számmal begyűlt közönség, jó kedvvel mulatott yiradtig. Bevétel 85 frt. Tiszta jövedelem 36 frt 57 kr. Ételekről és italokról az egyház tagjai ingyen gondoskodtak. A belépti 1 frt díjon kívül felül fizettek: tek. Balási Endre 4 frt, Berkovics Bertalan 1 frt, Margalik Gyula 1 frt. Ugyanez alkalommal az egyház javára küldött tek. Szongoth Jakab 2 frtot. tek. Szabó Jenő 1 frtot, tek. Tóth Agoston 1 frtot, tek. Jenei István mérnök 1 frt, főt. Jurna Mihály 2 frtot. tek. Lugossi Dezső 1 frtot. Fogadják a nemesszivű adakozók az egyház köszönetét. Mindszent, 1886. jan. 12. Török Ferencz ref. lelkész.

* **Vasuti díj kedvezmények.** A közlekedésügyi min. miniszter, mint a központi lapok írják, legközelebb bizottságot fog összehívni, amelynek feladata lesz, tanácskozni arról: hogy amennyiben eddigelé hazai ipartermékeink és gyártmányára vonatkozólag, szállítóink a hazai közlekedési vállalatokat nem vették volna igénybe; az eddignél nagyobb mérvben leendő igénybevétel, megfelelő díjkedvezmények engedélyezése által biztosíttassék.

Irodalom.

— Az „Ország-Világ“ 3-ik száma ritka gazdag tartalommal jelent meg. Tolnay Lajos és Szabó Endre regényén kívül Porzótól van tárcza, Tóth Bélától egy érdekes czikk a konstantinápolyi életéről. Seress Imrénnek a „Hári János Iliász“nak szerzőjétől. a „Hári János Odisszeájá“ból találunk egy éneket mutatóul stb. — A rovatok élénksége, gazdagsága sem hagy fenn semmi kívánni valót — Az „Ország-Világ“ előfizetési ára: január—decemberre 10 frt, január—júniusra 5 frt, július—szeptemberre 2 frt 50 kr, jun.—decemberre 5 frt. Az „Egyetértés“ sel együtt: egész évre 28 frt, félévre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy óra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendőek, kecskeméti-utca 6-ik szám.

* A „Képes Családi Lapok“ 17. számának tartalma: A fekete macska. Elbeszélés Perényi Kálmántól. — Vágy. Költemény Pongrácz Bélától. — Az írek országa. Ismertető tárcza. — A kecskepásztor. Elbeszélés Gellért Jenőtől. — Tarnai Benjamin házassága. Elbeszélés Papanek Istvántól. — Kamilla. Elbeszélés Jámorné-Tasnady Juliától. — Tékozló fiu. Elbeszélés Sziklay Jánostól. — Képmagyarázat. — Mindenféle. — A borítékon: Heti napár. Sakk-talány. — Számrejtvény. — Megfejtések. — Talányok megfejtése. — Megfejtők névsora. — Jutalmak — Kiadóhivatali értesítés. — A szerkesztő postája. — Orvosi posta. — Hirdetések. — Előfizethetni: Méhner Vilmosnál, Bpest, IV. ker. papnövelde utca 8. sz. Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

— Vettük „Vörösmarty Mihály összes művei“nek 47, 48, 49, és 50-ik füzetét. Ezen füzetek a prózai dolgozatokat foglalják magukban. A csinnal és izléssel kiállított s tartalomban gazdag füzeteket ajánljuk olvasóink figyelmébe. Megrendelhető Méhner Vilmos könyvkiadónál Budapesten.

CSARNOK

A hófedte Magurán.

1886. jan. 1. —

Gyakran jártam a büszke orom tetejére,
Mig lombkoszorú vala rajt.
Hallgattam susogó patakokra borult fák
Árnyán a madárka sohajt.

Nem tudtam, hogy a kis csalogány zokogása
Mért hangzik e völgyek ölén.
Most látom be panaszdala horderejét . . . most!
Titkát ime fölfedezém.

Mert mig leltem a holt Maguránk kiterített
Halttetemére figyel,
Elmémben viharozva tolul fel a sejtés
S kint hordva szűmön vonul el.

Nagy természet! a báj vagy a pompa a mit szült
És föld öröme a lét,
Hát ily gyorsan enyészhet-e el? — s a halálnak
A lét odaadja helyét? . . .

Akkor mért ne enyészne naponta, a mit szült
A szív, e piczinyke világ!? . . .
A ermett millió örömek buborékként
Vesznek, miket a kebel ad.

Perczenkint születik, — de e percbe kimúlhat
A szív-öröm . . . És e halott,
Mind, mind . . . mind a kebelbe temetve van és lesz...
Hej! nagy temető terül ott.

Oh hány szív veszi észre, siratja a vesztést?
Mert tudja miért szorul el! . . .
Lám a föld pora szikra-paránya, ha így veszt,
Kinfagyra talál a kebel.

Most érzem, mi e hóleplét jelző gyász! . . .
Nagy holtra borult e lepel:
Nap s föld magzata halt ki: a földi tenyészet;
Vesztére e gyászt veszi fel.

Ennyit veszteni s oly röviden! — ez a vesztés! —
Nyár s ősz lefolyása után:
A természet e nagy remekének enyészését
Hirdette-e a csalogány? . . .

Többet! mert a picziny dalabáj szíve hangján
Más kinsohaj is vonul át,
S így sir: „nincs maradás, tova kell menekülni,
Itt hagyva az ős Magurát.“

Haj! évszázadokon örömebe kesergett
A földile ezre e helyt, —
Most ember kezeitől kiriasztva tovább szállt . . .
Ég átka fogá meg e helyt.

Oh mert nem csak a kis csalogány vonul el már,
Elhagyva az ősi lakot;
Kész elhagyni az ész, az erő e varázs tájt,
Mely mostoha sorsra jutott.

S a bámész idegen, ha e völgybe vetődik:
Balsejtelem izz el őt,
S megfordul, siet el, düledék hegyeidtől,
Tán rém lón e bőrcél tetőd?

Somlyó! nyáron a kis csalogány dala gyászol,
Télen meg a hólepele;
Sorsod téls a madárka belátva kesergi:
Nem tudsz tetörödni vele! —
Tapody Tamás.

* **Beküldetett.** Engedje meg a t. szerkesztő ur, hogy én is adjak egy nagy megbotrátkozásomnak becses lapjában kifejezést — azért jelzem nagy megbotrátkozásnak, mert valóban szembeötlő az, hogy míg a városi hatóság mind untalan intézkedik a köztisztaság érdekében, s most közelebből a köztisztaság és közegészségügy tekintetében a kolera járvány meggátolása céljából hatalmas belügyminiszteri rendelet is lett kibocsátva — ugyanakkor a városi hatóság elnézi azt, hogy a „Lobogó“ vengérfogadó emésztő gödréből a levegőt nagymérvbe megfertőztető ganélé, a mértékhiitelesítő színen keresztül a városháza udvarán egész hosszában 3—4 lépésre a színház előtt igen gyakran folyik, volt esetem, hogy a színházi előadás alatt bocsátották ki ezen moslékságot, a színházi közönség bosszúságára. Nem megbotrátkoztató eljárás-e az, hogy midőn minduntalan hívja fel a hatóság a városi közönséget a köztisztaság és közegészségre? Ugyanakkor saját udvarán nem tud seperi. Mint értesültem a t. szerkesztő ur becses lapjának két munkatársa szintén a városházánál tisztviselősködnék, hát ezen urak, hogy nem vették észre ezt, s miért nem jelezték ezen rendtelenséget becses lapjában? hisz mióta a „Szilágy-Somlyót“ olvastam, minden alkalommal meggyőződtem arról, hogy ezen lap — az igaz mondásban — férfias bátorsággal néz szemébe mindenkinek; legyen az hatóság avagy magán személy, azért ezen urak se féljenek az ilyeneknek nyilvánosságba hozatalától, mert sok közügy csak ez uton nyer orvoslást, legtöbb esetben. A viszontlátásig, lapjának lelkes olvasója. X. Y.

* **Népmozgalom.** Városunkban a folyó év második negyedében születtek és elhaltak száma a következő: rom. kath. született: fiu 4, leány 8, összesen 12, meghalt férfi 4, nő 5, összesen 9, szaporodás 3. — Ev. ref. született: fiu 8, leány 6, összesen 14, meghalt: férfi 9, nő 6, összesen 15, apadás 1. — Gör. kath. született: fiu 7, leány 4, összesen 11, meghalt: férfi 3, nő 3, összesen 6, szaporodás 5. — Izraelita született: fiu 2, leány 2, összesen 4, meghalt: férfi 3, nő 4, összesen 7, apadás 3. — Átlag született: 41, meghalt 37, szaporodás 4.

— **Halálozások.** Városunkban folyó évi június havában elhaltak: Bartha Gyula 52 éves, — Jakab János 3 napos, — Benedek József 1 és fél éves, — Virág Katalin férj. Ajtai Albertné 40 éves, — Mészáros Juliánna özv. Demeter Istvánné 78 éves.

* **Áthelyezés.** A m. kir. igazságügyminiszter, dr. Katona Béla kecskeméti kir. alügyészt, a budapesti kir. ügyészséghez helyezte át.

* **Magas komaság.** Madár István helybeli asztalos iparos, volt tűzoltó, komaságba hívta meg József főherceget, mint az országos tűzoltószövetség védnökét, de biz ezen magas komaságtól elesett, mert kérése nem teljesített.

(?) **Az 1837. évre** érvényes országgyűlési képviselő választók névjegyzéke a városi főjegyző iroda helyiségében f. évi július 5-től 25-ik napjáig közzsem-lére ki lesz téve, mely idő alatt azt reggeli 8—12-ig, délután 2—6 óráig bárki megtekintheti s róla másolatot vehet. A névjegyzék kiigazítása iránt július 5-től 15-ig felszólalások adhatók be s ezen felszólalásokra vonatkozó észrevételek július 16-tól 25-ig fogadhatók el.

* **Idős Török István** haláláról következő gyászjelentés adatott ki: Ifjabb Török István, Török Róza és Miklós mint gyermekek; Török Rozália férjével Benedek Sándorral és gyermekeivel, Török Mari férjével Nagy Elekkel és gyermekeivel, Török Judit férjével Dobai Sándorral és gyermekeivel, Török Kató férjével Tunyogi Mihályval és gyermekeivel, mint testvérek; Göger László, Göger Anna dr. Katona Béláné és Göger Ferencz, mint gyámgyermekek, úgy a magok, mint a közelebbi és távolabbi rokonok és jóbarátok nevében fájdalommal szívvel tudatják, hogy Idős b. Török István, zilahi ev. ref. főtanodai tanár, szilágymegyei közgazdasági előadó, áldott emlékü apa és gyám, jó testvér, művelt elméjű és nemes szívű ember folyó évi július hó 3-án reggeli fél 4 órakor, életének 65-ik tanárkodásának 36-ik évében rohamosan jött szélhűdés következtében kimúlt. Kimúlt s a porból való test porrá, az ideig való ember halottá változott ő benne. De a miket a mennyei táltosok gyanánt birt és hasznosított vala, az odaadó szülői szeretetnek, az igazat hirdető fölvilágosult elmének és nemesen érző emberi szívnek drága kincsei, fennmaradnak halálában gyermekeinek és gyámoltjainak, szeretetében testvéreinek és rokonainak, tiszteletében tanítványainak, kegyeletében és jó emlékezetében hivataltársainak, barátainak és ismerőseinek. Hült tetemei folyó hó 4-én délután 5 órakor rövid idő után tétettek örök nyugalomra. Jó emlékezet viraszon a drága hamvak felett.

* **Szerénytelen kínlat** — a „Szerény kísérletek“ kel. Ez a legenyhébb neve annak a szélhámos eljárásnak, melyet egy dr. S. M. (nevét bár nem egészen érdemes rá, kíméletből elhallgatjuk) nevű most magát nevező „fővárosi író“ egy helybeli úri nővel szemben elkövetett. A nevezett úri nő t. i. egy pesti háziasszonyoknak való lapnak előfizetője, a hol úgy látszik ez a dr. S. M. ur valamilyen fecites munkatárs vagy mi, — elég az hozzá, hogy egy nap a következő érdekes levelet veszi nevezett úrnő, a ki gazdaasszonyi közleményeket szokott a lapba írni s így a mellett, hogy előfizető, egyuttal munkatárs is és pedig „szellemes munkatárs“, de a kiről még is felteszi az illető ur, hogy elég tapasztalatlan arra, hogy könyvét, mely kitudja mikor látott napvilágot, mint irodalmi újdonságot a nyakába varja; ime: „Mélyen tisztelt nagyság! Szellemes munkatársnőmnnek (sic?) a..... lapban bátorkodom a mai postával „Szerény kísérletek“ című munkámat azon kérelemmel megküldeni, hogy az érte esedékes 1 frt 20 krnyi árat (l) kegyeskedjék postafordultával czímemre eljuttatni. (Ugyan?) Egyuttal kérem, szíveskedjék egy néhány irodalompártoló hölgy czímét velem tudatni. (Még ezt is?) Köszönettel és kitűnő tisztelettel Budap. 1886. június 11. stb.“ A soha meg nem rendelt munka megérkezett; de az illető úrnő visszaküldte; — ennek dacára kapja a következő nyílt felszólítást egy levelező lapon, meglehetősen apre-

henzios hangon, mintha a „Szerény kísérletek“ nélkül boldogulni se lehetne a világon s nem az író ur, hanem a prenumerans boldogulna utánna: „Igen tisztelt nagyság! E hó elején (?) voltam oly bátor nagyságnak „Szerény kísérletek“ című munkámat megküldeni. Azóta most már másodszor bátorokodom könyvem 1 frt 20 krnyi árának szíves beküldésére felkérni. Reméltem, hogy nagyság e kérelmet annyival is inkább szíves lesz postafordultával teljesíteni, miután épenséggel nem vagyok kincsekkel megáldott író. Budapest, 1886. jun. 23. Tisztelettel.“ Ez az együgyűen, de qualificálhatatlanul . . . eljárás eléggé jellemző az illető urra s csakugyan ideje volna már, hogy egyszer az ilyen urak egy kissé erősebb leczkét kapjanak, a mely arra kényszerítse őket, miszerént a helyett, hogy hasonló eljárásukkal magukra a gyalázat bélyegét üssék, iparkodjanak becsületes uton pénzre szert tenni. Hja, tisztelt doktor ur, lejárt már az az időszak, a midőn a szerénység ködmönébe bejutott . . . k a tisztességes írók rovására maguknak jövedelmet csináljanak vidéken. Ma már a vidék is ott áll — műveltség dolgában, hogy a „Szerény kísérletek“ nélkül is meg él. Vegye ezt tudomásul édes doktor ur!

© **Bélyegmentesség.** A m. kir. honvédelmi miniszter rendelete szerint a csapat-gyakorlatok alkalmával okozott mezei károkkért fizetendő térítésekől szóló nyugtatványok, a mennyiben a földterületek nem a katonai igazgatás és a tulajdonos között fennálló szerződés, hanem a beszállásolásra szóló 1879. XXXVI. t. cz. 56-ik §-a alapján vétetnek használatba, a bélyegilleték szabályzat, 79. tételének b) pontja értelmében bélyegkötelezettség alá nem esnek.

— **A kolera** Velenczében csökken, de Olaszország keleti partvidékén terjedelemben van s már Triesztben is volt néhány esete, sőt Fiumében is merült fel két eset. Szolgáljon intésül hatóságainknak, hogy az egészségügyre kiváló gondnal legyenek.

+ **A füző áldozatai.** Olyan a nőknél a derékfűző, mint valami járványos betegség, mely sorra szedi áldozatait. Alig mulik el hónap, hogy egy-két nő szerencsétlenül ne járna miatta. A minap egy Berlin környékén fekvő faluban történt ilyen eset. A községi előjáró leánya pünköszt másodnapján templomba menés előtt annyira befűzte magát, hogy a templomban rosszul lett és sietve haza kellett mennie. Odahaza rögtön leaktart vetkezni, szabadulni a feszes ünneplőtől. Mikor azonban szörnyen összehúzódt a derekával le akart hajolni, hogy a cipőjét lehúzza, gyomra táján oly súlyos belső sérüléseket szenvedett, hogy a rögtön előhívott berlini orvosok az első vizsgálat után lemondtak róla. A szerencsétlen leány irtózatossá kinok közt meghalt.

* **Hounan származnak** a czilinderek? Egy angol lap azt feleli, hogy Tibetben már több évszázad óta viselnek czilindert. E középszerűségi tartomány szülőföldje tehát a köcsögalapoknak. Tibetben, valamint az előtt, ugy mostanában is különböző színű czilindert viselnek. A közönséges polgárok fehérét, a hivatalnokok feketét, a tibeti szízetesek sárgát és csak egyedül a nagy Lámá, a legfőbb papi méltóság, hordhat biborpiros czilindert.

× **A világ legnagyobb istállója.** Egy amerikai lapban olvassuk egy istálló leírását, a mely a mi mezőgazdáinkat is érdekelni fogja már csak mesés voltánál fogva is. Ez istállót az Union Cattle és társa építette körülbelül 8 mértföldnyi távolságra Omahától. Az istálló 2 hektárnyi területet foglal el, 400 láb széles, 600 láb hosszú, egy emeletnyi magas és mintegy 3750 darab szarvasmarhát fogad be, a melyek ott hizlalatnak. Minden darab egy 3 láb széles elkülönített téren van elhelyezve. A takarmányozás és tisztogatás gőzgépekkel eszközöltetik. Több légmérő is van az istállóban és vigyáznak az egyenletes légmérsékletre.

» **A bor kivonata.** Mily furfanggal járnak el né-mely ugynevezett borkereskedők, kik azonban borhamisítók nélkül egyébként nem mondhatók és mily óvatosságnak kell tehát a vevőnek lenni ha bevásárlási forrásait tökéletesen nem ismeri, bizonyítja a következő mulatságos kis történetke, a melyet a „Tyr. B.“ közöl. Vett ugyanis egy buchensteini kocsmáros egy borkereskedőtől néhány hordó bort, melyet utóbbi pontosan el is juttatott. Amde közelebbi vizsgálat után rögtön kislül, hogy a hordók egytől egyig nem bort, hanem tiszta vizet tartalmaznak. Kérdőre vonatván, persze a kereskedő azzal mentegette magát, hogy bokros teendői közben az elküldésre készen álló hordókba a — borkivonatot beletenni elfelejtette. Habár feltesszük is, hogy a dolog nem szorosan az említett lap után elmondott módon adta magát elő, mégis elég jellemzőnek és közlésre méltónak találjuk.

+ **A szultán a tanítókért.** Hogy a szultán miképen vélekedik a tanítókról, s mennyire szívén viseli a sorsukat, érdekesen illusztrálja a következő eset, melyet e pérai görög gymnasium igazgatója Aristocles mondott el az évről vizsgálaton. Egy napon — mondja az igazgató — a közoktatási miniszternek nem volt pénze a tanítókat fizetni. A szultán ekkor elrendelte, hogy a tanítókat fizessék az ő pénztárából, mert, úgy mondá: „inkább én leszek pénzzavarban, semhogy azok szűkölködjének, kik az ország szellemi fejlesztésén működnek.“ Ilyen nemesen gondoskodott a szultán a tanítókról. Jó lenne azt megfigyelni nálunk is, mert bizony sok falu van még nálunk, ahol a tanító kevesebbre becsülik az utolsó kondás bojtárnál is, és ahol a szegény tanító az éhenhalásra inkább el lehet készülni, mint sorsának javítására. — Hej, pedig de rosszul van ez így!

* **Ezüstneműt** megtisztítani. Szép tisztán leöblítjük és szárítjuk; aztán késsel közönséges krétát kaparunk finomra, egy darab kesztyűbőrt a krétaporba nyomunk, a tárgyat azzal jól megdörzsöljük s tiszta vászonkendővel letöröljük. Kréta helyett tört meszet is lehet venni. Még szebb lesz az ezüst, ha kréta helyett égetett és porrá tört szarvas szarvval ugyanezen módon tisztítjuk. Czifra munkánál kefék kell használni.

* **Tartós ruházat.** Az egyiptomi alkirály jelenlétében a hó elején bontották ki II. Ramses faraó mumiáját. Harminczkét század mult el, mióta a hódító

Ramses földi maradványait öltözetlenül nem látták. Ugyanis 1100-ban Krisztus előtt I. Ptomeus király rendelte el, hogy Ramsesre új halotti öltönyt adjanak, azóta a test érintetlenül teki. Most, hogy ő felségét a vázsonburokból kibontották, a legjobb karban találták. Miután Ramses 67 évig uralkodott, gyanították, hogy a burok öreg embert rejt és tényleg egy ember került napfényre, fülei fölött öt centiméter hosszú göndör ősz fűrtök vannak, melyekkel csodálatos ellentétet képez az arc fiatalos üdösége. — Különb az egyiptomi jelleg ki ri az egész arczból, hatalmas orra, duzzadt ajkakkal, keskeny hátraálló homlokkal, széles egyenes állal.

* **Ruhaszekrényekben** a pusztító állatokat, és fertőző anyagokat megsemmisíteni. Végy 50 gramm benzint, 20 grm. alkoholt, 2 grm. karbolsavat s 5 gramm millefleur olajat. Eme folyadék a ruhadarabok desin-ficiálására szolgál; különösen alkalmazandó régi ruhadaraboknál, betegségben szenvedett egyének ruhái, ágyci s ágyneműje tisztítására, a mi egyszerűen befecskendés által eszközölhető. Ruhaszekrényekben jó önteni minden hóban egyszer egy kis mennyiséget, hogy átjárja a ruhát. A szekrény ajtaja beteendő.

— **Tarkaságok.** Paraszt észjárás. Ügyvéd: Igen elvállalom a pert, mert ha úgy áll a tényálladék, a hogy ön elmondta, ugy bizonyosan nyertes lesz. Paraszt: Hát csakugyan azt hiszi a tekintetes ur, hogy megnyerhető ez a per? Ügyvéd: Jótállok érte. Paraszt Na akkor megyek fizetni az ellenfelemnek, mert annak az esetét mondtam el. — Nemes szempontból. X. Na, hanem ez az Ilona igazán egy csuf nő. Oh ő annyira szeretetreméltó, hogy meglehet csak szerénységből annyira csunya. — Megfelelt. Báró. . . Igen biztosíthatom grófné, hogy a szellem nálam otthon van. Grófné: Legyen szíves akkor, egyszer magával is hozni. — A jó ság netovábbja. Férj: Én édes istenem, az én szegény feleségem megszökött és még csak pénzt sem vitt magával. Csak legalább a czímét hagyta volna hátra, hogy egyetmást utánna küldhetnék. — A kor gyermeke. Laci (apjához, a kitől megint verést kapott). Ugy látszik, hogy elfelejtetted egészen azt, hogy én egy született budapesti, te pedig csak egy vidéki vagy! Iszonyatos is az, a mit egy nagyvárosinak a vidékiektől túrnia kell. — Eszmétördelékek. A szerencsétlenek képzeletében él, a szerencsés ember jóformán nem is tud róla. Vannak emberek, a kik még azért is panaszkodnak, hogy a hajótörés alkalmával víz-eszek lettek.

Irodalom.

— Az „Ország-Világ“ 27-ik (július 3-ik) száma művészi képekkel s rendkívül gazdag tartalommal jelent meg. Így: Tolnai Lajos regénye „A jégkisaszony“ e számban véget ér. Ezt követi Vajda János „Köruton“ című klasszikus szép költeménye, továbbá „Nyári krónika“, egy sok szellemmel írt elmélkedés Majustól. „A veloczipéd sportja“ (képekkel), „Egy krazajárt adott“, elbeszélés Porzolt Kálmántól, „Leánypárbaj“ nagyszabású ballada Seress Imrétől, a „Hári János Iliásza“ szerzőjétől, sikerült illusztrációval; „Lakatlan kastély“ megkapó történet Nullától (egy új irónól álneve); „A hétről“ Székely Huszártól, a divatról Elemértől stb. A képek közt kiválik Mannheimer A. „A falusi csirkefogó“ jeles genre-képe. „Az elhagyott Psyche“ egy rendkívüli bájos kép Kray V. festménye után, „A touristák“, „A közszt mellett“ stb. Olvasóinknak legmelegebben ajánljuk a kitűnő képes lapot, mely e negyedévben is meglepő programmal közzönt be. — Az „Ország-Világ“-ra az előfizetési feltételek: január—decz. 10 frt. jan.—júniusra 5 frt, július—sept. 2 frt 50 kr, július—decemberre 5 frt, Az „Egyetértés“-sel együtt: egy évre 28 frt, fél-évre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy órára 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendő kecskeméti-utca 6 sz.

— Hogy aludjunk hát? Ezzel a kérdéssel, melyet legutóbb a „Természettudományi Közönyben“ dr. Bikfalvi Károly vetett föl, foglalkozik a „Képes Családi Lapok“ 41. számának érdekes tárczája. Ez a cikkek azonban nem egyedüli, mely megérdemli az olvasók figyelmét. A 41. szám tartalma: A rossz világ, elbeszélés Balázs Sándortól. — Arczod, költemény Petri Mórtól. — A joggyakornok, elbeszélés Serli Antaltól. — A badacsonyi szüret 1795-ben elbeszélés folytatása Vas Gerebentől. — Képmagyarázat. — Mindenféle. — Képeink: A mama nincs itthon. — Lappok küzdeme a medvével. — Melléklet: „Egy anyakönyv titkai.“ (Társadalmi regény, Kászonyi Dánieltől.) 209—224 oldal. A borítékon. Heti naptár. — Sakk-talány. — Megfejtések. — Megfejtők névsora. — Jutalmak. — Hirdetések. — Előfizethetni: Méhner Vilmosnál, Budapest, IV. ker. papnővelde utca 8. sz. Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

— A „Magyar Háziasszony“ című háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap minden egyes száma újabb és újabb bizonyítékkal szolgál arra nézve, hogy ez a lap hivatva van minden családban hű vezetőül és hasznos tanácsadónak szolgálni. Mert a „Magyar Háziasszony“ valóban oly gazdag tárháza a háztartás, a konyha, a nevelés, az egészségügy, a kertészet, szoval a nő egész hatáskörét felölölő alapos közleményeknek, melyek mindannyian igazolják azt a jó hirt, melyet e kedvelt lap 4 évi fennállása óta szerzett magának. A gyakorlati értékű közleményeken kívül a „Munka Után“ című szépirodalmi melléklet csinos költeményekkel, szellemes tárczákkal, beszélyekkel, rajzokkal és humoreszkekkel, egy-egy hosszabb érdekesítő regénynyel s ügyes talányokkal szórakoztatja az olvasót. A „Magyar Háziasszony“ előfizetési ára egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr s a kiadó hivatal (Budapesten nagy korona-utca 19. sz.) melyhez az előfizetések legzélszerűbben póstaútvánnyon intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatóvány számokkal.